

РЕШЕНИЕ

№ 4072

гр. София, 17.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 17.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **2490** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 10а от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/.

Образувано е по жалба на Л. К., гражданка на Република И. срещу отказ за издаване на виза от 4.2.2022 г., издаден от Консула към Консулската служба на Посолството на Република България в Д., И., по заявление за издаване на виза от 28.1.2022 г.

Жалбоподателката твърди, че е поискала издаване на виза „С“ – за посещение с цел туризъм. По него ответникът е постановил немотивиран отказ. Единствено е посочено бланкетно нормата на чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ, а текстовото описание не внася яснота в тази посока – по какъв начин се е стигнало до извода, че не е доказана целта на пътуването. Оспореният отказ не препраща и към друг документ, от който да би могло да се направи извод в тази насока. Ето защо счита, че не са налице изискванията за мотивираност съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Допуснато е и друго съществено процесуално нарушение – предвид липсата на мотиви не се установява да е извършена цялостна преценка на доказателствата и фактите по преписката. Не са давани и указания за изискване на допълнителни документи. Същевременно, твърди, че жалбоподателката е представила достатъчно доказателства, които да докажат целта на пътуването ѝ.

Ответникът – Консула към Консулската служба на Посолството на Република България в Д., И. моли жалбата да се отхвърли като неоснователна. Твърди, че са спазени изискванията за форма, вкл. и за мотиви. В нормативно утвърдения образец за

отказ за издаване на виза е предвидено изискването за кратко описание на мотивите, което е сторено в конкретния случай чрез описанието на нормата на чл.10, ал. 1, т.17 ЗЧРБ. В случая решението е взето след обсъждане на представените от жалбоподателя документи, както и от гл.т. на опита и представените документи от туроператора, организатор на пътуването от българска страна- [фирма]. Организирано е пътуване на лица от щата Г., който е известен с големия си брой емигранти. Добре известно е и изчезването на 37 семейства от Г. в Турция през м. март 2022 г., смърт от измръзване на канадско-американската граница и др. Почти едновременно с посочените случаи, на 22.1.2022 г. офицер за връзка при Посолството на А. е отказал качването на полет през Ф. за С. на 36 индийски граждани поради съмнения за нелегална емиграция, като посочената група също е организирана от [фирма]. Индийският му партньор е представил документи, от които не може да се направи извод за наличието на сериозна туристическа компания, която да менажира групи със сериозен миграционен риск. Съществува сериозно разминаване между изложеното относно актуалната месторабота и социален статус на апликанта и съпътстващите документи; липсват доказателства в тази насока. Ето защо моли да се отхвърли жалбата.

СГП не взе становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените доказателства, намира следното:

Жалбоподателката е подала заявление за виза „С“ на 28.1.2022 г. В заявлението е описала, че е неомъжена, по професия „tour manager“. Дата на пристигане – 14.2.2022 г.; дата на заминаване – 20.2.2022 г., настаняване в хотел „Х.“. Към молбата е представила лични документи; застрахователен документ.

С писмо от 17 януари 2022 г. жалбоподателката е посочила, че иска да пътува за горепосочения период. Уточнила е, че работи като „process associate in ITG Solutions“. Посочила е също така, че работи и като „freelance Tour Manager“ с богат опит с туристически групи. Писмото се представя в отговор на искането на ответника, към него са приложени изисквани документи за пътуване – самолетен билет; банково извлечение; документи за такси; документи, потвърждаващи резервация на цялата група, която е възнамерявала да пътува; бадж на дружеството, в което твърди, че работи.

Видно от писмо от 24.1.2022 г. от Послството в Д. до МВнР, К. отношения, както и приложено писмо от г-н А. Ф., офицер за връзка при Посолството на Република А. в Д., се установява, че е отказано на 36 индийски граждани, на 22.1.2022 г., качването на летище в Д. поради съмнения за нелегална имиграция в големи размери. Организатори на пътуването са същите туроператори /посочени по-горе/ от българска и индийска страна; заявен е туризъм с планирана в периода 22-27 януари 2022 г. екскурзия, отново по маршрута С.-Б.-С.. Визите им са били отменени.

Представено е изложение от И. Д., от името на българския туроператор, в което изразява своето становище по казуса.

Видно от писмо от Държавна агенция „Национална сигурност“ не е извършвана съгласувателна процедура по процесното заявление за издаване на виза.

Съдът, като взе предвид установеното от относимите по делото писмени доказателства, намира следното от правна страна.

Жалбата е подадена в срок, от лице, имащо право на жалба, срещу подлежащ на оспорване акт.Ето защо съдът намира, че жалбата е допустима.

По основателността ѝ.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 9г, ал. 1 ЗЧРБ, видно от заповед № 95-00-254/3.10.2011 г. на министъра на външните работи, в рамките на предоставените му правомощия. Спазена е предписаната от закона форма.

Отказът е в достатъчна степен мотивиран. Действително, в него е посочен чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ, като е цитирана нормата. Но, съдът намира, че мотивите са в достатъчна степен подробни, за да може жалбоподателката да узнае поради какви причини е прието, че молбата ѝ е неоснователна, а именно – цитирана е посочената по-горе норма; посочено е, че въз основа на анализ на представените от жалбоподателката документи следва да се направи извод, че те не доказват по безспорен начин действителните ѝ намерения, както и намеренията ѝ да напусне страната в срок и по законоустановения ред. Заповедта е издадена както на български, така и на английски език – този, на който е подадена и молбата за виза. Следва да се има предвид, че голяма част от изводите на органа се базират на констатирането на липсата на установени релевантни факти, поради и което не биха могли да се изложат доказателства в тази насока.

При постановяването на оспорения акт му ответникът не е допуснал съществени нарушения на административно-производствените правила. Видно от събраните и обсъдени по-горе доказателства, жалбоподателката, на разбираем за нея език, е имала възможност да опише целта и условията на своето пътуване, както и да представи доказателства в тази насока.

Съгласно чл. 30, ал. 2 АПК, ако искането за издаване на административен акт /в случая – разрешение за постоянно пребиваване/ не удовлетворява изискванията на закона, заявителят се уведомява да отстрани недостатъците в 3-дневен срок. В случая съдът намира, че са изпълнени тези изисквания. Аргумент в тази насока е писмото, цитирано по-горе, с което жалбоподателката е представила допълнителни доказателства в подкрепа основателността на молбата си.

Ответникът е постановил обжалвания отказ с мотив, че са налице предпоставките на чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ (нова - ДВ, бр. 9 от 2011 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 97 от 2016 г.): не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит;

Предвид установеното от по делото съдът намира, че следва да се направи извод, че са налице предпоставките на цитираната норма.

На първо място, са налице разминавания между първоначално заявената от жалбоподателката професия и това, което впоследствие е изложила/представила доказателства в тази насока.

На следващо място, следва да се ценят събраните доказателства във връзка с предходна група индийски граждани, на които впоследствие е била отменена визата. Доказателствата в тази насока са за наличие на двама туроператори, които сключват договори, посредством които се способства нелегална имиграция в големи размери /така писмото от офицера за връзка на Посолството на Република А. в Д./. Аргумент в тази насока следва да са и цитираните от ответника източници относно наличие на емиграция именно от щата, от който произхожда жалбоподателката.

Ето защо и при съвкупната преценка на събраните доказателства следва да се направи извод, че жалбата е неоснователна. Жалбоподателката, макар и формално да е спазила изискванията за издаване на исканата виза, не е успяла по категоричен начин да докаже целта и условията на заявеното пребиваване, поради което и следва да се

приеме, че са наице предпоставките на чл. 10 ал. 1, т.17 ЗЧРБ.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна, поради което следва да се отхвърли; не се установи незаконосъобразност по смисъла на чл.146 АПК на обжалваното решение.

По разноските. Ответникът не претендира такива, поради което и не следва да се пирсъждат.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. К., гражданка на Република И. срещу отказ за издаване на виза „С“, постановен на 4.2.2022 г., издаден от Консула към Консулската служба на Посолството на Република България в Д., И., по заявление за издаване на виза от 28.1.2022 г.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ: